

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa D.G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 czerwca 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3. przyznaje radcy prawnemu J.B. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 marca 2019 r. Sąd Apelacyjny w [...]. oddalił w przeważającej części (z wyjątkiem orzeczenia o kosztach) apelację powoda od wyroku Sądu

Okręgowego w S. z 22 maja 2018 r., którym oddalono powództwo o zapłatę zadośćuczynienia w związku z warunkami wykonywania tymczasowego aresztowania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powód wskazał na jej oczywistą zasadność w związku z oddaleniem przez Sąd Okręgowy wszystkich wniosków o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłych, a następnie pominięciem tożsamyh wniosków przez Sąd Apelacyjny.

W odpowiedzi Skarb Państwa wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankę wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (por. post. SN z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja

2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Apelacyjny szczegółowo wywiódł, dlaczego za zasadne uważa oddalenie przez Sąd Okręgowy wniosków o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłych, a tym samym również, dlaczego niecelowe jest ich przeprowadzenie w postępowaniu apelacyjnym. W związku z tym powołanie się na oczywistą wadliwość orzeczenia wymagało wykazania w skardze kasacyjnej, że przyjęte w tym zakresie rozumowanie było oczywiście bezzasadne, a ponadto, że miało to wpływ na wynik sprawy. Powód temu wymaganiu nie sprostał, a do większości argumentów Sądu Apelacyjnego w ogóle się nie odniósł, poprzestając na stwierdzeniach sformułowanych na dużym poziomie ogólności. Należy również zwrócić uwagę, że uzasadnienie podstaw kasacyjnych w znacznej mierze opiera się na ocenie przeprowadzonych w sprawie dowodów, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.). W tym stanie rzeczy nie sposób uznać, by powód wykazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 32 ust. 3 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu adwokata w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 26 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przyznano na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 1 pkt 26 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18 ze zm.).

jw